

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 490/2020
09.06.2021. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице као председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Тијане Поповић као чланова већа, у поступку стечаја над Стечајном масом "....." а.д., ул., одлучујући о жалбама стечајних поверилаца 1. АА из, ул., 2. "....." а.д., ул., 3. ББ из, ул., 4. ВВ из, ул., које заступа адвокат Ненад Вулетић из Суботице и 5. ГГ из, ул., изјављеним против решења Привредног суда у Ст-.... од године, на седници већа одржаној дана 09.06.2021. године донео је

РЕШЕЊЕ

I - ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе стечајних поверилаца АА из, "....." а.д., ББ из, ВВ из и ГГ из и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Ст-.... од године.

II - ОДБИЈА СЕ захтев стечајног повериоца ГГ из за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Привредног суда у Ст-.... од године у ставу првом изреке усвојен је завршни рачун стечајног управника Агенције за лиценцирање стечајних управника, Центар за стечај из Београда. У ставу другом изреке закључује се стечајни поступак над Стечајном масом "....." а.д. У ставу трећем изреке одређује се коначна награда стечајног управника по основу намирења разлучног повериоца у износу од 3.335,44 евра, што је на основу решења суда од 22.10.2019. године, које је постало правноснажно дана 05.11.2019. године, износило 391.956,48 динара. У ставу четвртом изреке одређује се коначна награда стечајног управника по основу намирења стечајних поверилаца у износу од 15.661,48 евра, од ког износа је стечајном управнику по основу прелиминарне награде исплаћен износ од 8.495,44 евра. У ставу петом изреке одобрава се исплата разлике припадајуће награде стечајног управника по основу намирења стечајних поверилаца у износу од 7.166,04 евра, који износ према средњем курсу НБС за 1 евро-117,57 динара на дан 10.08.2020. године износи 842.511,32 динара. У ставу шестом изреке одређују се коначни трошкови стечајног управника у износу од 2.410.000,00 динара. У ставу седмом изреке утврђује се да стечајна маса на дан 20.11.2020. године располаже имовином у износу од 1.738.129,84 динара из којих средстава се подмирују трошкови везани за закључење стечајног поступка, разлика коначне награде стечајног управника и врши се исплата паушалне судске таксе за закључење стечајног поступка у износу од 15.000,00 динара. У ставу осмом изреке је наведено да ће се правноснажно решење о закључењу поступка над стечајном масом доставити Агенцији за привредне регистре на даљу надлежност. У ставу деветом изреке је наведено да ће се то решење објавити на огласној табли суда и у "Службеном гласнику РС". У ставу десетом изреке је наведено да повриоци могу

уложити жалбу на то решење у року од 8 дана од дана објављивања огласа у "Службеном гласнику РС".

Против наведеног решења стечајни поверилац АА из је изјавила жалбу којом исто побија у целости из свих жалбених разлога. Навела је да је основни разлог за изјављивање жалбе тај што стечајном повериоцу у предметном поступку није утврђена повреда права на суђење у разумном року, иако је свим осталим који су изјавили приговор ради заштите права на суђење у разумном року исти усвојен, па на овај начин поверилац користи свако расположиво правно средство пре него што изјави уставну жалбу због повреде права на мирно уживање имовине. Истакла је да се овом жалбом одлаже правноснажност побијаног решења и тиме добија могућност да се изјави жалба против решења о одбијању приговора која не може да се изјави након правноснажног окончања стечајног поступка. Навела је да је суд био у обавези да образложи по ком закону, односно законској одредби је донето решење, што није учињено, због чега је образложење нејасно, а побијано решење се не може испитати. Такође је навела да у ставу седмом изреке није прецизно утврђено који трошкови закључења се покривају са преосталих 1.738.129,84 динара, те да стечајни поверилац није у целости наплаћен у стечајном поступку који је спроведен против предузећа које је пословало под контролом државе. Предложила је да другостепени суд усвоји жалбу и укине побијано решење или да исто преиначи.

Против наведеног решења стечајни поверилац "...." ад је изјавио жалбу којом исто побија у целости из свих жалбених разлога. Навео је да је основни разлог за изјављивање жалбе тај што стечајном повериоцу у предметном поступку није утврђена повреда права на суђење у разумном року, иако је свим осталим који су изјавили приговор ради заштите права на суђење у разумном року исти усвојен, па на овај начин поверилац користи свако расположиво правно средство пре него што изјави уставну жалбу због повреде права на мирно уживање имовине. Истакао је да се овом жалбом одлаже правноснажност побијаног решења и тиме добија могућност да се изјави жалба против решења о одбијању приговора која не може да се изјави након правноснажног окончања стечајног поступка. Навео је да је суд био у обавези да образложи по ком закону, односно законској одредби је донето решење, што није учињено, због чега је образложење нејасно, а побијано решење се не може испитати. Такође је навео да у ставу седмом изреке није прецизно утврђено који трошкови закључења се покривају са преосталих 1.738.129,84 динара, те да стечајни поверилац није у целости наплаћен у стечајном поступку који је спроведен против предузећа које је пословало под контролом државе. Предложио је да другостепени суд усвоји жалбу и укине побијано решење или да исто преиначи.

Против наведеног решења стечајни поверилац ББ из је изјавила жалбу којом исто побија у целости из свих жалбених разлога. Навела је да је основни разлог за изјављивање жалбе тај што стечајном повериоцу у предметном поступку није утврђена повреда права на суђење у разумном року, иако је свим осталим који су изјавили приговор ради заштите права на суђење у разумном року исти усвојен, па на овај начин поверилац користи свако расположиво правно средство пре него што изјави уставну жалбу због повреде права на мирно уживање имовине. Истакла је да се овом жалбом одлаже правноснажност побијаног решења и тиме добија могућност да се изјави жалба против решења о одбијању приговора која не може да се изјави након правноснажног окончања стечајног поступка. Навела је да је суд био у обавези да образложи по ком закону, односно законској одредби је донето решење, што није учињено, због чега је образложење нејасно, а побијано решење се не може испитати. Такође је навела да у ставу седмом изреке није прецизно утврђено који трошкови закључења се покривају са преосталих 1.738.129,84 динара, те да стечајни поверилац није у целости наплаћен у

стечајном поступку који је спроведен против предузећа које је пословало под контролом државе. Предложила је да другостепени суд усвоји жалбу и укине побијано решење или да исто преиначи.

Против наведеног решења стечајни поверилац ВВ из је изјавио жалбу којом исто побија у целости из свих жалбених разлога. Навео је да је основни разлог за изјављивање жалбе тај што стечајном повериоцу у предметном поступку није утврђена повреда права на суђење у разумном року, иако је свим осталим који су изјавили приговор ради заштите права на суђење у разумном року исти усвојен, па на овај начин поверилац користи свако расположиво правно средство пре него што изјави уставну жалбу због повреде права на мирно уживање имовине. Истакао је да се овом жалбом одлаже правноснажност побијаног решења и тиме добија могућност да се изјави жалба против решења о одбијању приговора која не може да се изјави након правноснажног окончања стечајног поступка. Навео је да је суд био у обавези да образложи по ком закону, односно законској одредби је донето решење, што није учињено, због чега је образложење нејасно, а побијано решење се не може испитати. Такође је навео да у ставу седмом изреке није прецизно утврђено који трошкови закључења се покривају са преосталих 1.738.129,84 динара, те да стечајни поверилац није у целости наплаћен у стечајном поступку који је спроведен против предузећа које је пословало под контролом државе. Предложио је да другостепени суд усвоји жалбу и укине побијано решење или да исто преиначи.

Против наведеног решења стечајни поверилац ГГ из је изјавио жалбу којом исто побија у целости. Навео је да му првостепени суд никада није доставио решење Привредног апелационог суда Пвж-..... од године, којим је укинута пртходно донето решење о закључењу стечајног поступка од године, на који начин је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку, јер странци незаконитим поступањем, нарочито пропуштањем достављања одлуке Привредног апелационог суда није дата могућност да расправља пред судом. Истакао је да првостепени суд није испоштовао упутство из одлуке Привредног апелационог суда Пвж-..... од године. Навео је да стечајни управник није доставио завршни извештај о току стечајног поступка са завршним рачуном пре закључења стечајног поступка, пре одржавања завршног рочишта, тако да исти није био предмет разматрања од стране првостепеног суда пре доношења побијаног решења. Истакао је да има правни интерес за подношење жалбе будући да му је у поступку стечаја над стечајним дужником утврђено потраживање у износу од 556.257,26 динара са каматом, од ког износа му је исплаћен само износ од 30.153,84 динара, док преостало потраживање са каматом у укупном износу од 1.232.484,58 динара није исплаћено. Даље је навео да се решење којим се одређује коначна награда стечајног управника мора донети у време закључења стечајног поступка, а не годину дана пре закључења стечајног поступка како је то учињено у ставу трећем изреке побијаног решења. Истакао је да у побијаном решењу нису наведени јасни разлози како се у ставу петом изреке дошло до износа од 7.166,04 евра, нити је наведен начин обрачуна, указујући и да је погрешно обрачуната коначна награда стечајног управника по основу намирења стечајних поверилаца, а имајући у виду да су стечајни повериоци намирени са 5,42% од укупно утврђеног потраживања. Навео је да завршни рачун није сачињен у складу са Законом о стечају, те да нема садржину која је прописана Националним стандардом број 7, јер у истом нису евидентирани преостале неизмирене обавезе стечајне масе. Предложио је да другостепени суд усвоји жалбу, укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, те да обавезе стечајног дужника да подносиоцу жалбе надокнади трошкове другпстепеног поступка.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења на основу члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, који се примењује сходно члану 7. Закона о стечају ("Сл. гласник РС" број 104/2009), Привредни апелациони суд налази да су жалбе стечајних поверилаца неосноване.

Ценећи најпре благовременост изјављених жалби Привредни апелациони суд налази да су исте благовремене. Наиме, рок за изјављивање жалбе против решења о закључењу стечаја је 8 дана од дана објављивања решења на огласној табли суда у складу са чланом 148. и 46. Закона о стечају, а не 8 дана од дана објављивања огласа у "Службеном гласнику РС" како то погрешно првостепени суд у ставу десетом изреке побијаног решења наводи. Међутим, како је првостепени суд у изреци побијаног решења дао погрешно упутство у погледу рока за изјављивање жалбе, то је првостепени суд нашао да су изјављене жалбе које су поднете у року из тог упутства благовремене, јер погрешно упутство у изреци решења не може ићи на штету странке. Странке због поступања по погрешној поуци о правном леку не смеју да трпе штетне последице, што је и став заузет у пресуди Европског суда за људска права у предмету *Vočan* против Украјине, број представке 22251/08 и одлуци Уставног суда Уж-4519/2016 од 08.02.2018. године.

Према стању у списима решењем Привредног суда у Ст-..... од године отворен је поступак стечаја над стечајним дужником "....." а.д. Након што је стечајни дужник продат као правно лице дана 19.09.2019. године обустављен је поступак стечаја над стечајним дужником и настављен над стечајном масом. Решење о главној деоби донето је године.

Дана 12.08.2020. године стечајни управник је доставио предлог за заказивање завршног рочишта са предлогом за расподелу нерасподељеног дела деобне масе и завршни рачун.

Привредни суд у је дана године донео решење о закључењу поступка стечаја над стечајном масом, које решење је укинато решењем Привредног апелационог суда Пвж-.... од године и предмет је враћен на поновни поступак са налогом да првостепени суд у поновном поступку цени садржину завршног извештаја и завршног рачуна, те да уколико нађе да су они у свему сачињени у складу са законом и подзаконским актима закаже завршно рочиште на ком се може расправљати и о коначној награди стечајног управника.

У поновном поступку стечајни судија је, а с обзиром да је од подношења завршног рачуна 12.08.2020. године протекао период дужи од 60 дана, решењем Ст-.... од године заказао завршно рочиште ради разматрања завршног рачуна за године, истовремено налажући стечајном управнику да достави суду завршни рачун са стањем на дан израде, као и да достави обрачун награде стечајног управника на начин да уз обрачун прикључи преглед примљених износа прелиминарне награде по основу намирања стечајних поверилаца, уз приказ примљених износа и у динарској противвредности евра по средњем курсу НБС на дан исплате, по ком налогу је стечајни управник поступио дана 26.10.2020. године.

Оглас којим су повериоци и остали учесници у поступку обавештени о одржавању рочишта објављен је на огласној табли суда године, и у "Службеном гласнику Републике Србије" адана године.

По одржаном завршном рочишту и у одсуству примедби на завршни рачун првостепени суд је донео побијану одлуку применом члана 145. и 148. Закона о стечају. Првостепени суд наводи да је извршио увид у предлог стечајног управника, као и у списе предмета, и да је утврдио да је стечајни управник поступао у складу са Законом о стечају, те да је сачинио завршни рачун у складу са Националним стандардом број 7. Првостепени суд наводи да је донео одлуку да се из преосталог износа наплати

паушална такса, као и трошкови неопходни за спровођење завршних радњи стечајног поступка, као и разлика припадајуће награде по основу обрачуна награде стечајног управника у односу на намирење стечајних поверилаца у износу од 842.511,32 динара.

Одлука првостепеног суда је правилна.

У поступку доношења првостепене одлуке нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Неосновани су жалбени наводи стечајног повериоца ГГ из да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку, јер му незаконитим поступањем, и то пропуштањем достављања одлуке Привредног апелационог суда Пвж-..... од године, којом је укинута претходно донето решење о закључењу стечајног поступка од 20.08.2020. године, није дата могућност да расправља пред судом. Ово из разлога јер из доказа у списима предмета и то повратнице произилази да је решење Привредног апелационог суда Пвж-..... од године достављено повериоцу ГГ из дана године.

У поступку доношења побијаног решења није учињена ни битна повреда одредба поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, на коју повреду жалиоци у жалби неосновано указују. Побијана одлука нема недостатака због којих се не би могла испитати њена законитост и правилност, изрека одлуке је јасна, првостепени суд је за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге који су сагласни стању у списима предмета.

Наиме, чланом 148. став 1. Закона о стечају је прописано да стечајни судија доноси решење о закључењу стечајног поступка на завршном рочишту.

Чланом 144. став 1. Закона о стечају је прописано да се завршној деоби стечајне масе приступа после завршетка уновчења целокупне стечајне масе односно претежног дела стечајне масе, ако главном деобом није обухваћена целокупна деобна маса. Завршна деоба се спроводи на начин и под условима спровођења главне деобе.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и наведене одредбе Закона о стечају, другостепени суд је оценио неоснованим жалбене наводе којима се указује да је првостепени суд погрешно применио материјално право.

Поступак стечаја који се спроводи банкротством се састоји из више фаза и то фазе утврђивања потраживања, формирања стечајне масе, уновчења имовине, деобе повериоцима и на крају закључења стечајног поступка.

Када се окончају све претходне фазе заказује се, на начин прописан законом, завршно рочиште на којем се, у смислу члана 145. став 1. Закона о стечају, расправља о завршном рачуну стечајног управника, расправља о коначним захтевима за исплату награда стечајног управника, подnose примедбе на завршни рачун или на поднете захтеве за исплату накнада и награда, одлучује о нераспоређеним деловима стечајне масе и одлучује о другим питањима од значаја за банкротство стечајног дужника.

Како су сви послови стечајног поступка окончани, уновчена је целокупна имовина стечајног дужника, а повериоци првог и другог исплатног реда намирени у износу од 100 % од утврђених потраживања, док су стечајни повериоци трећег исплатног реда намирени у износу од 5,42% од утврђених потраживања, из разлога што више није било средстава у стечајној маси, следи да су испуњени законски услови за доношење решења о закључењу поступка стечаја.

Неосновани су жалбени стечајних поверилаца да је побијано решење незаконито, те да суд није могао закључити стечајни поступак над стечајним дужником јер стечајном повериоцима нису исплаћена утврђена потраживања у целости. Намирење свих потраживања у поступку стечаја није услов да се поступак стечаја закључи. Циљ стечајног поступка, у смислу члана 2. Закона о стечају, јесте најповољније колективно

намирење стечајних поверилаца остваривањем највеће могуће вредности стечајног дужника, односно његове имовине. Начело заштите стечајних поверилаца из члана 3. Закона о стечају предвиђа да стечај омогућава колективно и сразмерно намирење стечајних поверилаца у складу са овим законом, док начело једнаког третмана и равноправности из члана 4. истог Закона омогућава да се свим повериоцима обезбеди једнак третман и равноправан положај поверилаца истог исплатног реда, односно исте класе у поступку реорганизације. Дакле, ни једном одредбом Закона о стечају није прописано да се поступак стечаја може закључити тек након што се намире сва потраживања будући да је основно правило стечајног поступка колективно и сразмерно намирење управо из разлога што по правилу код стечајног дужника нема довољно средстава за намирење свих поверилаца. Након уновчења имовине стечајни повериоци се намирују на начин и у поступку који је прописан одредбама Закона о стечају. Проценат намирења зависи од вредности деобне масе, а уколико деобна маса није довољна за намирење свих потраживања поверилаца, прво се намирују потраживања поверилаца виших исплатних редова, први, други и на крају трећи исплатни ред. Док се не намире потраживања вишег исплатног реда у целости не може се приступити намирењу потраживања поверилаца нижег исплатног реда. Потпуно намирење поверилаца није услов ни за доношење решења о главној деоби, ни за поступак закључења стечаја.

Стога су неосновани жалбени наводи жалиоца ГГ којим указује да су му доношењем ожалбеног решења суд и стечајни управник одузели имовинска права која је стекао јер му се исплаћује мање од оног што му је у поступку стечаја утврђено.

Нису основани ни жалбени наводи истог жалиоца којима се указује да је погрешно примењен члан 3. Закона о стечају, као и начело економичности поступка. Управо супротно, начело економичности поступка налаже да се, по окончању свих послова у поступку стечаја, одмах приступи закључењу поступка стечаја.

Нетачни су жалбени наводи стечајног повериоца ГГ из да стечајни управник није доставио завршни извештај о току стечајног поступка са завршним рачуном пре закључења стечајног поступка, пре одржавања завршног рочишта, те да исти није био предмет разматрања од стране првостепеног суда пре доношења побијаног решења. Према стању у списима предмета стечајни управник је дана 26.10.2020. године доставио завршни рачун и завршни извештај Стечајне масе "....." ад, поступајући у складу са налогом суда из решења од 22.10.2020. године, док је завршно рочиште одржано 12.11.2020. године.

Без утицаја су на правилност става трећег изреке побијаног решења жалбени наводи повериоца ГГ из да се решење којим се одређује коначна награда стечајног управника мора донети у време закључења стечајног поступка, а не годину дана пре закључења стечајног поступка како је то, према наводима жалбе, учињено у ставу трећем изреке побијаног решења. Наиме, према члану 133. став 11. Закона о стечају, ако је имовина била предмет обезбеђења потраживања једног или више разлучних поверилаца из остварене цене првенствено се намирују трошкови продаје који укључују и награду стечајног управника, а из преосталог износа се исплаћују разлучни повериоци чије је потраживање било обезбеђено продатом имовином у складу са њиховим правом приоритета.

У смислу изнетог, у ставу трећем изреке је садржана само констатација да се одређује коначна награда стечајног управника по основу намирења разлучног повериоца у износу од 3.335,44 евра, што је на основу решења суда од 22.10.2019. године износило 391.956,48 динара, будући да је награда по основу намирења разлучног повериоца утврђена решењем суда од 22.10.2019. године у складу са чланом 133. Закона о стечају.

Неосновани су жалбени наводи стечајног повериоца ГГ из да у побијаном решењу нису наведени јасни разлози како се у ставу петом изреке дошло до износа од 7.166,04 евра, нити је наведен начин обрачуна, указујући и да је погрешно обрачуната коначна награда стечајног управника по основу намирења стечајних поверилаца, а имајући у виду да су стечајни повериоци намирени са 5,42% од укупно утврђеног потраживања.

Наиме, првостепени суд је дао јасне разлоге приликом одређивања коначне награде стечајног управника по основу намирења стечајних поверилаца, као и приликом одлучивања о исплати коначне награде у износу од 7.166,04 евра, односно 842.511,32 динара. Из образложења побијаног решења произилази да је првостепени суд одлучујући о награди стечајног управника на основу Правилника о основама и мерилима за одређивање награде и накнаде трошкова стечајних управника, обрачун стечајног управника прихватио делимично. Првостепени суд је утврдио да укупан прилив на рачуну стечајног дужника износи 60.475.999,76 динара, да укупан одлив са рачуна стечајног дужника износи 30.722.118,10 динара, да основицу за обрачун награде у случају банкротства по основу намирења стечајних поверилаца, након што се од укупног прилива одбију укупни трошкови, чини износ од 29.753.881,66 динара, што према средњем курсу НС за евро -117,57 динара на дан 10.08.2020. године износи 253.073,76 евра, тако да награда стечајног управника у складу са чланом 9. тачка 6. Правилника износи 15.600,00 евра, што увећано за 2% вредности преко 250.000,00 евра, износи 15.661,48 евра. Првостепени суд је даље утврдио да је стечајном управнику по основу намирења стечајних поверилаца исплаћен износ од 940.000,00 динара, што је износило 8.495,44 евра. Преостали износ награде по основу намирења стечајних поверилаца, након одбитка од утврђене награде од 15.661,48 евра износа примљеног по основу прелиминарне награде од 8.495,44 евра, износи 7.166,04 евра, што према средњем курсу НБС за 1 евро-117,57 динара на дан 10.08.2020. године износи 842.511,32 динара.

Нетачни су жалбени наводи стечајног повериоца ГГ из да завршни нарчун није сачињен у складу са Законом о стечају, те да нема садржину која је прописана Националним стандардом број 7, јер у истом нису евидентирани преостале неизмирене обавезе стечајне масе. Наиме, завршни рачун је сачињен у складу са Законом о стечају и Националним стандардом бр. 7, исти обухвата спецификацију свих прилива и одлива насталих од дана отварања стечајног поступка, без обзира на промене стечајног управника током поступка, а према Обрасцу завршног рачуна садржаном у Националном стандарду бр. 7. Уз попуњен образац завршног рачуна, стечајни управник је доставио и завршни извештај у ком су детаљније описане остварене активности у току стечајног поступка, који садржи детаљан опис прилива остварених у току стечаја, податке о испитним рочиштима и износе утврђених потраживања по исплатним редовима, детаљан опис одлива насталих у стечајном поступку, и то по основу трошкова стечајног поступка, по основу обавеза стечајне масе, по основу намирења поверилаца у поступцима деоба, затим обрачун коначне награде за рад стечајног управника и износе резервисаних средстава са предвиђеним условима за њихову исплату.

Без утицаја су на правилност побијаног решења жалбени наводи стечајних поверилаца АА из, "...." ад, ББ из, ВВ из да им у предметном поступку није утврђена повреда права на суђење у разумном року, јер је у конкретном случају суд решење донео у складу са Законом о стечају будући да су били испуњени сви законски услови за закључење поступка стечаја јер су испитана сва потраживања, уновчена сва имовина, спроведена главна деоба, односно нема незавршених послова.

Имајући у виду наведено, Привредни апелациони суд је сходном применом члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, а у вези члана 7. Закона о стечају, одлучио као у ставу I изреке решења.

Како подносилац жалбе ГГ из није успео у поступку по жалби то је одбијен његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка. Поред наведеног чланом 42. став 3. Закона о стечају је прописано да сваки поверилац појединачно сноси своје трошкове у стечајном поступку. Из наведених разлога је одлучено као у ставу II изреке решења.

ТП/ЖГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Татјана Ђурица, с.р.

За тачност отправка